ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 17.7.2020
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Ένωση (κωδικοποίηση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Στα πλαίσια της «Ευρώπης των πολιτών» η Επιτροπή αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην απλούστευση και τη σαφήνεια του δικαίου της Ένωσης, ώστε τούτο να καταστεί περισσότερο προσιτό και κατανοητό στον πολίτη, προσφέροντάς του, με τον τρόπο αυτό, νέες δυνατότητες και αναγνωρίζοντας τα συγκεκριμένα δικαιώματα που κάθε πολίτης είναι δυνατόν να απολαύει.

   Ο στόχος αυτός, όμως, δεν μπορεί να επιτευχθεί εφόσον εξακολουθούν να υφίστανται πολυάριθμες διατάξεις οι οποίες, έχοντας επανειλημμένα τροποποιηθεί, συχνά δε ουσιωδώς, βρίσκονται διασκορπισμένες, τόσο στην αρχική όσο και στις μεταγενέστερες τροποποιητικές πράξεις. Απαιτείται λοιπόν η διερεύνηση και σύγκριση μεγάλου αριθμού πράξεων για να προσδιορίζονται οι ισχύουσες διατάξεις.

   Ως εκ τούτου, η σαφήνεια και η διαφάνεια του δικαίου εξαρτώνται επίσης από την κωδικοποίηση των τροποποιημένων πράξεων.

2. Η Επιτροπή, με απόφαση της 1ης Απριλίου 1987[1], έδωσε εντολή στις υπηρεσίες της να προβαίνουν σε κωδικοποίηση των νομικών πράξεων το αργότερο μετά τη δέκατη τροποποίησή τους, τονίζοντας συγχρόνως ότι τούτο αποτελεί τον ελάχιστο κανόνα δεδομένου ότι, προς διασφάλιση της σαφούς και ορθής κατανόησης των πράξεων, οι διάφορες υπηρεσίες πρέπει να κωδικοποιούν με μεγαλύτερη συχνότητα τα κείμενα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους.

3. Τα συμπεράσματα της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου (Δεκέμβριος 1992) επιβεβαίωσαν τις επιτακτικές αυτές ανάγκες[2], τονίζοντας τη σημασία της κωδικοποίησης που παρέχει ασφάλεια δικαίου ως προς τον εφαρμοστέο νόμο σε ορισμένη χρονική στιγμή όσον αφορά συγκεκριμένο θέμα.

   Η κωδικοποίηση πρέπει να πραγματοποιείται με πλήρη τήρηση της κανονικής διαδικασίας για τη θέσπιση των πράξεων της Ένωσης.

   Στο μέτρο που δεν μπορεί να γίνει καμία τροποποίηση επί της ουσίας των πράξεων που αποτελούν αντικείμενο της κωδικοποίησης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφώνησαν, με τη διοργανική συμφωνία της 20ής Δεκεμβρίου 1994, ότι πρέπει να ακολουθείται ταχεία διαδικασία για την έγκριση των κωδικοποιούμενων πράξεων.

4. Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι η κωδικοποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001[3]. Ο νέος κανονισμός θα αντικαταστήσει τις διάφορες πράξεις που αποτελούν αντικείμενο της κωδικοποίησης[4]·η παρούσα πρόταση σέβεται πλήρως την ουσία των κωδικοποιούμενων κειμένων και αρκείται απλώς στη συγκέντρωσή τους, επιφέροντας μόνο τις τυπικές τροποποιήσεις που απαιτούνται από την ίδια τη διαδικασία κωδικοποίησης.

---

1 COM(87) 868 PV.

2 Βλ. παράρτημα 3 του τμήματος Α των εν λόγω συμπερασμάτων.

3 Είναι εγγεγραμμένη στο νομοθετικό πρόγραμμα για το 2020.

4 Βλ. παράρτημα Ι της παρούσας πρότασης.

5. Η πρόταση κωδικοποίησης καταρτίσθηκε με βάση προηγούμενη ενοποίηση του κειμένου, σε 24 επίσημες γλώσσες, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 και των τροποποιητικών του πράξεων, που έγινε με το πληροφοριακό σύστημα της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο μέτρο που τα άρθρα έλαβαν νέα αρίθμηση, η αντιστοιχία μεταξύ των παλαιών και των νέων αριθμών εμφαίνεται στον πίνακα του παραρτήματος ΙΙ του κωδικοποιημένου κανονισμού.

↓ 924/2009 (προσαρμοσμένο)

2020/0145 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Ένωση (κωδικοποίηση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο ⌦ 114 παράγραφος 1 ⌫,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας[5],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[6],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

↓

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[7] έχει επανειλημμένως τροποποιηθεί ουσιωδώς[8]. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση του εν λόγω κανονισμού.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (1) (προσαρμοσμένο)

~~(2)~~ Για να υποστηριχθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και προκειμένου να διευκολυνθεί το διασυνοριακό εμπόριο εντός της ⌦ Ένωσης ⌫ έχει καίρια σημασία οι επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ να είναι ταυτόσημες με τις αντίστοιχες πληρωμές εντός των ορίων του κράτους μέλους.

5 ΕΕ C […] της […], σ. […].

6 ΕΕ C […] της […], σ. […].

7 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 (ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11).

8 Βλ. Παράρτημα Ι.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (5)

(3) Όσον αφορά τα όργανα πληρωμών που είναι κυρίως ή αποκλειστικά έντυπα, όπως οι επιταγές, δεν ενδείκνυται να εφαρμοστεί η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων δεδομένου ότι, από την ίδια τη φύση τους, δεν μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία τόσο αποτελεσματικά όσο οι ηλεκτρονικές πληρωμές που υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (6) (προσαρμοσμένο)

(4) Η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων θα πρέπει να ισχύει για πληρωμές που έχουν ενεργοποιηθεί ή ολοκληρωθεί με χρήση εντύπων ή με μετρητά εφόσον υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία στο πλαίσιο της αλυσίδας πληρωμών, εκτός των επιταγών, καθώς και σε όλες τις επιβαρύνσεις που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με μια πράξη πληρωμών. Οι έμμεσες επιβαρύνσεις είναι, π.χ., επιβαρύνσεις για μόνιμη εντολή πληρωμών ή τέλη για τη χρήση κάρτας πληρωμής, χρεωστικής ή πιστωτικής κάρτας, που θα έπρεπε να ανέρχονται στο ίδιο ύψος τόσο για τις εθνικές όσο και για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμών εντός της ⌦ Ένωσης ⌫.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (7)

(5) Δεδομένου ότι πρέπει να αποτραπεί ο κατακερματισμός των αγορών πληρωμών, ενδείκνυται να εφαρμοστεί η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων. Για τον σκοπό αυτό, μια εθνική πληρωμή που θα έχει τα ίδια ή πολύ παρόμοια χαρακτηριστικά με διασυνοριακή πληρωμή, θα πρέπει να οριστεί για κάθε κατηγορία διασυνοριακής πράξης πληρωμής. Για παράδειγμα, θα πρέπει να είναι δυνατό, μεταξύ άλλων, να χρησιμοποιηθούν τα ακόλουθα κριτήρια για τον προσδιορισμό της εθνικής πληρωμής που αντιστοιχεί σε διασυνοριακή πληρωμή: ο δίαυλος που έχει χρησιμοποιηθεί για την εκκίνηση, την εκτέλεση και την ολοκλήρωση της πληρωμής, ο βαθμός αυτοματοποίησης, κάθε εγγύηση πληρωμής, το καθεστώς του καταναλωτή, η σχέση με το φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής, ή το χρησιμοποιηθέν μέσο πληρωμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 14 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[9]. Τα κριτήρια αυτά δεν πρέπει να θεωρούνται εξαντλητικά.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (8) (προσαρμοσμένο)

(6) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χαράσσουν κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των αντίστοιχων πληρωμών εφόσον το κρίνουν αναγκαίο. Η Επιτροπή, επικουρούμενη εφόσον ενδείκνυται από την επιτροπή πληρωμών ⌦ που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

[9] Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ, 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[10] ⌫, θα πρέπει να παρέχει κατάλληλη καθοδήγηση και βοήθεια προς τις αρμόδιες αρχές.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (4)

(7) Για να διευκολυνθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν οι ανισότητες μεταξύ των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών στη ζώνη του ευρώ και στα κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ όσον αφορά τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση των χρεώσεων για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ εντός της Ένωσης με τις χρεώσεις για τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές που πραγματοποιούνται στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών. Ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι βρίσκεται στο κράτος μέλος στο οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (5)

(8) Οι χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων αποτελούν σημαντικό κόστος για τις διασυνοριακές πληρωμές όταν στο κράτος μέλος του πληρωτή και στο κράτος μέλος του δικαιούχου χρησιμοποιούνται διαφορετικά νομίσματα. Το άρθρο 45 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 απαιτεί να υπάρχει διαφάνεια ως προς τις χρεώσεις και τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιείται, το άρθρο 52 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας καθορίζει απαιτήσεις πληροφόρησης σχετικά με τις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο, και το άρθρο 59 παράγραφος 2 της ίδιας οδηγίας καλύπτει τις απαιτήσεις πληροφόρησης των μερών που παρέχουν υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων σε αυτόματη ταμειολογιστική μηχανή (ΑΤΜ) ή στο σημείο πώλησης. Είναι αναγκαίο να ληφθούν πρόσθετα μέτρα προκειμένου να προστατεύονται οι καταναλωτές από υπέρογκες χρεώσεις για υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων και να εξασφαλίζεται ότι παρέχονται στους καταναλωτές οι πληροφορίες που χρειάζονται για να κάνουν την πιο συμφέρουσα επιλογή μετατροπής νομίσματος.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (6)

(9) Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι κατάλληλα, επαρκή και αποδοτικά ως προς το κόστος. Ταυτόχρονα, σε περιπτώσεις στις οποίες ο πληρωτής είναι αντιμέτωπος με διαφορετικές επιλογές μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης, οι παρεχόμενες πληροφορίες θα πρέπει να κάνουν δυνατή τη σύγκριση, ώστε να επιτρέπεται στον πληρωτή να προβαίνει σε τεκμηριωμένη επιλογή.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (7)

(10) Για να επιτευχθεί η συγκρισιμότητα, οι χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων για όλες τις πληρωμές με κάρτα θα πρέπει να εκφράζονται με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή ως ποσοστό προσαύξησης επί της πλέον πρόσφατης διαθέσιμης αναφοράς συναλλαγματικής

---

[10] Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

ισοτιμίας του ευρώ που εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Η προσαύξηση ενδέχεται να πρέπει να βασίζεται σε μια ισοτιμία που προκύπτει από δύο ισοτιμίες της ΕΚΤ, στην περίπτωση μετατροπής μεταξύ δύο νομισμάτων εκτός του ευρώ.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (8)

(11) Σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις πληροφόρησης για τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων που καθορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/2366, οι πάροχοι υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων πρέπει να γνωστοποιούν τις πληροφορίες σχετικά με τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων που εφαρμόζουν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής. Τα μέρη που προσφέρουν υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης θα πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις χρεώσεις τους για τις υπηρεσίες αυτές, με σαφή και προσιτό τρόπο, για παράδειγμα, με την απεικόνιση των χρεώσεών τους στο ταμείο ή ψηφιακά στο τερματικό, ή στην οθόνη, στην περίπτωση διαδικτυακών αγορών. Πέρα από την πληροφόρηση που αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, τα εν λόγω μέρη θα πρέπει να παρέχουν, πριν από την έναρξη της πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό που πρέπει να καταβληθεί στον δικαιούχο στο νόμισμα που χρησιμοποιείται από τον δικαιούχο και το συνολικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί από τον πληρωτή στο νόμισμα του λογαριασμού του πληρωτή. Το ποσό που πρέπει να καταβληθεί στο νόμισμα που χρησιμοποιεί ο δικαιούχος θα πρέπει να εκφράζει την τιμή των αγαθών ή των υπηρεσιών που πρόκειται να αγοραστούν και ενδείκνυται να εμφανίζεται κατά την ολοκλήρωση της συναλλαγής αντί για το τερματικό πληρωμών. Το νόμισμα που χρησιμοποιείται από τον δικαιούχο είναι σε γενικές γραμμές το τοπικό νόμισμα, αλλά, σύμφωνα με την αρχή της συμβατικής ελευθερίας, ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι άλλο νόμισμα της Ένωσης. Το συνολικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί από τον πληρωτή στο νόμισμα του λογαριασμού του πληρωτή θα πρέπει να αποτελείται από την τιμή των αγαθών ή των υπηρεσιών και τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων. Επιπλέον, και τα δύο ποσά θα πρέπει να τεκμηριώνονται στην απόδειξη ή σε άλλο διατηρήσιμο μέσο.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (9)

(12) Όσον αφορά το άρθρο 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, όταν προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης, ο πληρωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την παροχή της υπηρεσίας αυτής και να πληρώσει στο νόμισμα που χρησιμοποιείται από τον δικαιούχο.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (10)

(13) Προκειμένου οι πληρωτές να μπορούν να συγκρίνουν τις χρεώσεις των δικαιωμάτων μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών θα πρέπει, όχι μόνο να περιλαμβάνουν πλήρως συγκρίσιμες πληροφορίες σχετικά με τις ισχύουσες χρεώσεις για μετατροπή νομισμάτων στους όρους και τις προϋποθέσεις της σύμβασης-πλαισίου τους, αλλά και να καθιστούν τις πληροφορίες αυτές δημόσιες σε ευρέως διαθέσιμη και εύκολα προσβάσιμη ηλεκτρονική πλατφόρμα, ιδίως στον πελατειακό δικτυακό τους τόπο, στους δικτυακούς τόπους κατ' οίκον τραπεζικής και στις εφαρμογές της κινητής τραπεζικής

τους, με εύληπτο και προσβάσιμο τρόπο. Αυτό θα επέτρεπε την ανάπτυξη δικτυακών τόπων σύγκρισης, ώστε να είναι ευκολότερο για τους καταναλωτές να συγκρίνουν τις τιμές όταν ταξιδεύουν ή πραγματοποιούν αγορές στο εξωτερικό. Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών θα πρέπει να υπενθυμίζουν στους πληρωτές τις ισχύουσες χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων όταν μια πληρωμή με κάρτα γίνεται σε άλλο νόμισμα, μέσω της χρήσης ευρέως διαθέσιμων και εύκολα προσβάσιμων ηλεκτρονικών διαύλων επικοινωνίας, όπως μηνύματα SMS, ηλεκτρονικά μηνύματα ή κοινοποιήσεις ώθησης μέσω της εφαρμογής της κινητής τραπεζικής του πληρωτή. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να συμφωνούν με τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών στον δίαυλο ηλεκτρονικής επικοινωνίας μέσω του οποίου θα παρέχουν τις πληροφορίες σχετικά με τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τον πλέον αποτελεσματικό δίαυλο για την προσέγγιση του πληρωτή. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει επίσης να δέχονται αιτήσεις από χρήστες υπηρεσιών πληρωμών να εξαιρεθούν από τη λήψη των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (11)

(14) Οι περιοδικές υπενθυμίσεις είναι κατάλληλες σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο πληρωτής διαμένει στο εξωτερικό για μεγαλύτερες χρονικές περιόδους, για παράδειγμα όταν ο πληρωτής είναι αποσπασμένος ή σπουδάζει στο εξωτερικό, ή όταν ο πληρωτής χρησιμοποιεί τακτικά κάρτα για διαδικτυακές αγορές στο τοπικό νόμισμα. Η υποχρέωση παροχής τέτοιων υπενθυμίσεων διασφαλίζει ότι ο πληρωτής είναι ενημερωμένος όταν εξετάζει τις διάφορες επιλογές μετατροπής νομισμάτων.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (9)

(15) Προέχει να διευκολύνεται η εκτέλεση των διασυνοριακών πληρωμών από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής. Από την άποψη αυτή, θα πρέπει να προωθηθεί η τυποποίηση όσον αφορά, ειδικότερα, τη χρήση του διεθνούς κωδικού αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμής (IBAN) και του κωδικού αναγνώρισης της επιχείρησης (BIC). Πρέπει επομένως να διατίθενται στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμής επαρκείς πληροφορίες για το IBAN και το BIC του εν λόγω λογαριασμού.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (10) (προσαρμοσμένο)

(16) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεχής, έγκαιρη και αποτελεσματική παροχή των στατιστικών του ισοζυγίου πληρωμών ⌦ στα πλαίσια του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ (SEPA) ⌫, είναι επιθυμητό να εξασφαλίζεται ότι τα ευχερώς διαθέσιμα στοιχεία πληρωμών, όπως το IBAN, το BIC και το ποσό της συναλλαγής ή βασικά, συγκεντρωτικά στοιχεία πληρωμών για τα διαφορετικά μέσα πληρωμής θα είναι ακόμα δυνατόν να συλλέγονται, εάν η διαδικασία συλλογής δεν διαταράσσει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών και θα μπορούσε να αυτοματοποιηθεί πλήρως. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για άλλους σημαντικούς σκοπούς, όπως είναι η πρόληψη του ξεπλύματος χρημάτων και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ή για δημοσιονομικούς σκοπούς.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (14)

(17) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία ώστε να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους παρακολούθησης και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (15)

(18) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα παρέχεται η δυνατότητα προσφυγής σε περιπτώσεις εσφαλμένης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίζουν τις προσήκουσες και αποτελεσματικές διαδικασίες για την υποβολή των καταγγελιών ή των προσφυγών και για την επίλυση οποιωνδήποτε διαφορών μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί. Είναι επίσης σημαντικό να οριστούν αρμόδιες αρχές και φορείς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (16) (προσαρμοσμένο)

(19) Είναι ουσιαστικής σημασίας να εξασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές και οι φορείς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών εντός της ⌦ Ένωση ⌫ συνεργάζονται ενεργά για την ομαλή και έγκαιρη επίλυση των διασυνοριακών διαφορών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Θα πρέπει η συνεργασία αυτή να μπορεί να λάβει μορφή ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με το νόμο και τη νομολογία στις δικαιοδοσίες τους, ή μεταβίβασης ή ανάληψης της καταγγελίας και των διαδικασιών επίλυσης των διαφορών, εάν κριθεί απαραίτητο.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (17)

(20) Είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να ορίσουν τις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις στην εθνική νομοθεσία οι οποίες επιβάλλονται στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (18)

~~(21)~~ Η επέκταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε νομίσματα εκτός του ευρώ θα παρείχε σαφή οφέλη, ιδίως από την άποψη του αριθμού πληρωμών που καλύπτονται. Επομένως, προκειμένου να επιτραπεί τα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμά τους το ευρώ να επεκτείνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε διασυνοριακές πληρωμές εκπεφρασμένες στο νόμισμά τους, θα πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία κοινοποίησης.

↓ 2019/518 αιτιολογική σκέψη (12)

(22) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την ΕΚΤ και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανόνα της εξίσωσης του κόστους των διασυνοριακών πληρωμών σε ευρώ με το κόστος των εθνικών συναλλαγών σε εθνικά νομίσματα και την αποτελεσματικότητα των απαιτήσεων ενημέρωσης για τη μετατροπή νομισμάτων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να αναλύσει περαιτέρω δυνατότητες — και την τεχνική εφικτότητα αυτών των δυνατοτήτων — για την επέκταση του κανόνα περί ίσων χρεώσεων σε όλα τα νομίσματα της Ένωσης και την περαιτέρω βελτίωση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των επιβαρύνσεων μετατροπής νομισμάτων, καθώς και για την απενεργοποίηση και ενεργοποίηση της δυνατότητας αποδοχής της μετατροπής νομισμάτων από άλλα μέρη εκτός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

↓ 924/2009 αιτιολογική σκέψη (22) (προσαρμοσμένο)

(23) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της δράσης, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης ⌦ για την Ευρωπαϊκή Ένωση ⌫. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προς επίτευξη των στόχων αυτών,

↓ 924/2009

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 1 στοιχ. a)

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τις διασυνοριακές πληρωμές και για τη διαφάνεια των χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων εντός της Ένωσης.

↓ 924/2009

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις διασυνοριακές πληρωμές, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, εκπεφρασμένες σε ευρώ ή στα εθνικά νομίσματα των κρατών μελών τα οποία έχουν γνωστοποιήσει την απόφασή τους να επεκτείνουν την εφαρμογή του κανονισμού στο εθνικό νόμισμά τους, σύμφωνα με το άρθρο 13.

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 1 στοιχ. b)

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, τα άρθρα 4 και 5 εφαρμόζονται στις εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές οι οποίες είναι εκπεφρασμένες είτε σε ευρώ είτε σε εθνικό νόμισμα κράτους μέλους εκτός του ευρώ και περιλαμβάνουν μια υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων.

↓ 924/2009

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις πληρωμές που γίνονται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «διασυνοριακές πληρωμές» νοούνται οι ηλεκτρονικώς επεξεργασμένες συναλλαγές πληρωμής που δρομολογούνται από πληρωτή ή από δικαιούχο πληρωμής ή μέσω αυτού, όπου τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πληρωμής βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη·

2. ως «εθνικές πληρωμές» νοούνται οι ηλεκτρονικώς επεξεργασμένες πράξεις πληρωμών που διενεργούνται από πληρωτή, ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, στις περιπτώσεις όπου τόσο ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος·

3. ως «πληρωτής» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·

4. ως «δικαιούχος» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·

5. ως «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» νοείται οποιαδήποτε από τις κατηγορίες νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας, αλλά αποκλείονται τα ιδρύματα που απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 5,σημεία 4 έως 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[11], και τα οποία δικαιούνται απαλλαγή που χορηγείται από αρμόδια αρχή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·

[11] Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

6. ως «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών, υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμής, ή και υπό τις δύο ιδιότητες·

7. ως «πράξη πληρωμής» νοείται η ενέργεια, η οποία πραγματοποιείται από τον πληρωτή ή από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·

8. ως «εντολή πληρωμής» νοείται κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί με την οποία του ζητεί να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 2

9. ως «χρέωση» νοείται οποιοδήποτε ποσό που επιβάλλεται σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, το οποίο συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με πράξη πληρωμής, οποιοδήποτε ποσό που επιβάλλεται σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από μέρος που παρέχει υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 για υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων, ή συνδυασμός των ανωτέρω·

↓ 260/2012 Αρθ. 17, σημ. 1

10. ως «χρηματικά ποσά» νοούνται τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα, το λογιστικό χρήμα καθώς και το ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[12]·

↓ 924/2009

11. ως «καταναλωτής» νοείται ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που είναι άσχετοι με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητά του·

12. ως «πολύ μικρή επιχείρηση» νοείται μια επιχείρηση, η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής[13]·

13. ως «διατραπεζική προμήθεια» νοείται η προμήθεια που καταβάλλεται μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου για κάθε πράξη άμεσης χρέωσης·

14. ως «άμεση χρέωση» νοείται η υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με την πρωτοβουλία του δικαιούχου με βάση τη συναίνεση του πληρωτή που δίνεται στον δικαιούχο ή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών είτε του πληρωτή είτε του δικαιούχου·

---

[12] Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

[13] Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

15. ως «σύστημα άμεσης χρέωσης» νοείται η κοινή δέσμη κανόνων, πρακτικών και προτύπων που συμφωνείται μεταξύ φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων άμεσης χρέωσης.

Άρθρο 3

Επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πληρωμές και τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές

🡻 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 3 στοιχ. a)

1. Οι χρεώσεις που επιβάλλονται από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ είναι οι ίδιες με τις χρεώσεις που επιβάλλονται από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές της ίδιας αξίας στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.

🡻 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 3 στοιχ. b)

2. Οι χρεώσεις που επιβάλλονται από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για τις διασυνοριακές πληρωμές στο εθνικό νόμισμα κράτους μέλους το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 13, έχει κοινοποιήσει την απόφασή του για την επέκταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στο εθνικό νόμισμά του, είναι οι ίδιες με τις χρεώσεις που επιβάλλονται από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών για τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές της ίδιας αξίας και στο ίδιο νόμισμα.

🡻 924/2009

3. Κατά την εκτίμηση, για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με την παράγραφο 1, του επιπέδου των επιβαρύνσεων για μια διασυνοριακή πληρωμή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής προσδιορίζει την αντίστοιχη εθνική πληρωμή.

Οι αρμόδιες αρχές χαράσσουν κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των αντίστοιχων εθνικών πληρωμών, όταν κρίνουν ότι τούτο είναι αναγκαίο. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται ενεργά με την επιτροπή πληρωμών που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα των κατευθυντηρίων γραμμών για αντίστοιχες εθνικές πληρωμές.

🡻 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 3 στοιχ. d)

4. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων.

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 4

Άρθρο 4

Χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων που σχετίζονται με συναλλαγές με κάρτα

1. Όσον αφορά τις απαιτήσεις ενημέρωσης για τις χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων και την εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, όπως ορίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1, στο άρθρο 52 παράγραφος 3 και στο άρθρο 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και τα μέρη που παρέχουν υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων σε αυτόματη ταμειακή μηχανή (ΑΤΜ) ή στο σημείο πώλησης όπως αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, εκφράζουν το συνολικό ποσό των χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων ως ποσοστό προσαύξησης επί των πιο πρόσφατων διαθέσιμων συναλλαγματικών ισοτιμιών αναφοράς του ευρώ που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Η προσαύξηση αυτή γνωστοποιείται στον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δημοσιοποιούν επίσης τις προσαυξήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με κατανοητό και εύκολα προσβάσιμο τρόπο σε ευρέως διαθέσιμη και εύκολα προσβάσιμη ηλεκτρονική πλατφόρμα.

3. Εκτός από τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ένα μέρος που παρέχει υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης παρέχει στον πληρωτή τις ακόλουθες πληροφορίες πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής:

α) το ποσό που θα καταβληθεί στον δικαιούχο στο νόμισμα που χρησιμοποιείται από τον δικαιούχο·

β) το ποσό που θα καταβληθεί από τον πληρωτή στο νόμισμα του λογαριασμού του πληρωτή.

4. Ένα συμβαλλόμενο μέρος που παρέχει υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης εμφανίζει σαφώς τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στο ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης. Πριν από την έναρξη της συναλλαγής πληρωμής, το μέρος αυτό ενημερώνει επίσης τον πληρωτή για τη δυνατότητα πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιεί ο δικαιούχος πληρωμής και, ακολούθως, μετατροπής του νομίσματος από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 διατίθενται στον πληρωτή σε σταθερό μέσο μετά την έναρξη της συναλλαγής πληρωμής.

5. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, για κάθε κάρτα πληρωμών που έχει εκδοθεί για τον πληρωτή από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και που συνδέεται με τον ίδιο λογαριασμό, αποστέλλει στον πληρωτή ηλεκτρονικό μήνυμα με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση αφότου ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λάβει εντολή πληρωμής για ανάληψη μετρητών σε ΑΤΜ ή πληρωμή στο σημείο πώλησης, εκπεφρασμένο σε οποιοδήποτε νόμισμα της Ένωσης που είναι διαφορετικό από το νόμισμα του λογαριασμού του πληρωτή.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, το μήνυμα αυτό αποστέλλεται μία φορά κάθε μήνα κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει από τον πληρωτή εντολή πληρωμής που εκφράζεται στο ίδιο νόμισμα.

6. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών συμφωνεί με τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τον ευρέως διαθέσιμο και εύκολα προσβάσιμο δίαυλο ή διαύλους ηλεκτρονικής

επικοινωνίας μέσω των οποίων ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα αποστείλει το μήνυμα που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προσφέρει στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών τη δυνατότητα να εξαιρούνται από τη λήψη των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι η παράγραφος 5 και η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζονται, συνολικά ή εν μέρει, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

7. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο παρέχονται χωρίς χρέωση και με ουδέτερο και κατανοητό τρόπο.

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 5

Άρθρο 5

Χρεώσεις μετατροπής νομισμάτων που σχετίζονται με μεταφορές πιστώσεων

1. Όταν προσφέρεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή μια υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων σε σχέση με μεταφορά πίστωσης, όπως ορίζεται στο σημείο 24) του άρθρου 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, και η οποία ενεργοποιείται ηλεκτρονικά απευθείας, μέσω του δικτυακού τόπου ή της εφαρμογής της κινητής τραπεζικής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, με βάση το άρθρο 45 παράγραφος 1 και το άρθρο 52 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, ενημερώνει τον πληρωτή πριν από την έναρξη της συναλλαγής πληρωμής, με σαφή, ουδέτερο και κατανοητό τρόπο, για τις εκτιμώμενες χρεώσεις για τις υπηρεσίες μετατροπής νομισμάτων που ισχύουν για τη μεταφορά πίστωσης.

2. Πριν από την έναρξη της συναλλαγής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών γνωστοποιεί στον πληρωτή, με τρόπο σαφή, ουδέτερο και κατανοητό, το εκτιμώμενο συνολικό ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο νόμισμα του λογαριασμού του πληρωτή, συμπεριλαμβανομένου του τέλους συναλλαγής και των τυχόν χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών γνωστοποιεί επίσης το εκτιμώμενο ποσό που θα μεταβιβασθεί στον δικαιούχο, στο νόμισμα που χρησιμοποιεί ο δικαιούχος.

↓ 924/2009

Άρθρο 6

Μέτρα για τη διευκόλυνση της αυτοματοποίησης των πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής, κατά περίπτωση, διαβιβάζει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμής το διεθνή κωδικό αναγνώρισης του αριθμού ενός λογαριασμού πληρωμής του (IBAN) και τον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησής του (BIC).

Επιπλέον, κατά περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής αναφέρει το IBAN του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής και το BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής στα αποσπάσματα κίνησης λογαριασμού, ή τα επισυνάπτει σε αυτά.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής παρέχει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο χωρίς επιβάρυνση.

↓ 260/2012 Αρθ. 17, σημ. 3 στοιχ. b)

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής δύναται να επιβάλει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής πρόσθετες επιβαρύνσεις πέραν αυτών που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, εάν ο τελευταίος δώσει εντολή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής να εκτελέσει μια διασυνοριακή πληρωμή χωρίς να κοινοποιήσει τον IBAN και, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,[14], τον σχετικό BIC για τον λογαριασμό πληρωμών στο άλλο κράτος μέλος. Οι εν λόγω επιβαρύνσεις είναι οι προσήκουσες και είναι ευθυγραμμισμένες προς το κόστος. Καθορίζονται δε κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής ενημερώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής για το ποσό των πρόσθετων επιβαρύνσεων εγκαίρως και προτού ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμής δεσμευθεί από μια τέτοια συμφωνία.

↓ 924/2009 (προσαρμοσμένο)

3. Όταν αυτό επιβάλλεται από τη φύση της σχετικής πράξης πληρωμής, για κάθε τιμολόγιο αγαθών και υπηρεσιών στην ⌦ Ένωση ⌫ ο προμηθευτής αγαθών ή πάροχος υπηρεσιών ο οποίος δέχεται πληρωμές οι οποίες καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, κοινοποιεί το IBAN και το BIC του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί στους πελάτες του.

Άρθρο 7

Υποχρεώσεις παροχής στοιχείων για το ισοζύγιο πληρωμών

↓ 260/2012 Αρθ. 17, σημ. 4

1. Τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν εθνικές υποχρεώσεις παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών που επιβάλλονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για τις στατιστικές του ισοζυγίου πληρωμών που αφορούν πράξεις πληρωμών των πελατών τους.

↓ 924/2009

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν συγκεντρωτικά στοιχεία ή άλλες σχετικές ευχερώς διαθέσιμες πληροφορίες, υπό τον όρο ότι η εν λόγω συλλογή στοιχείων δεν επηρεάζει την ομαλή επεξεργασία των πληρωμών και μπορεί να αυτοματοποιηθεί πλήρως από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής.

Άρθρο 8

Αρμόδιες αρχές

Τα κράτη μέλη διορίζουν τις αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.

[14] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε αλλαγή σχετικά με τις κοινοποιηθείσες σύμφωνα με το άρθρο 9 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 924/2009 αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν αποτελεσματικά την τήρηση του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τη διασφάλιση της τήρησης αυτής.

Άρθρο 9

Διαδικασίες που ισχύουν για φερόμενες καταγγελίες του παρόντος κανονισμού

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν διαδικασίες που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμής και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές όσον αφορά εικαζόμενες παραβάσεις του παρόντος κανονισμού από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής.

2. Όταν αυτό επιβάλλεται και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το εθνικό δικονομικό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την πλευρά που υπέβαλε καταγγελία για την ύπαρξη των διαδικασιών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που έχουν προβλεφθεί σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 10

Διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν πρόσφορες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων των υπηρεσιών πληρωμών, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διορίζουν τους αρμόδιους φορείς.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε αλλαγή σχετικά με τους κοινοποιηθέντες σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 924/2009 φορείς.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον σε χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που είναι καταναλωτές ή μικροεπιχειρήσεις. Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 11

Διασυνοριακή συνεργασία

Οι αρμόδιες αρχές και οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών των διαφόρων κρατών μελών, που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 10, συνεργάζονται ενεργά και τάχιστα στην επίλυση των διασυνοριακών διαφορών. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ουσιαστική διεξαγωγή αυτής της συνεργασίας.

Άρθρο 12

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουντους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για

να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή κάθε τροποποίηση που επηρεάζει. τους κοινοποιηθέντες σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 924/2009 κανόνες και μέτρα.

Άρθρο 13

Εφαρμογή σε νομίσματα εκτός του ευρώ

Το κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμά του το ευρώ και το οποίο αποφασίζει να επεκτείνει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στο νόμισμά του ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Η κοινοποίηση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η επέκταση εφαρμογής του παρόντος κανονισμού αρχίζει να ισχύει 14 ημέρες από την εν λόγω δημοσίευση.

↓ 518/2019 Αρθ. 1, σημ. 6

Άρθρο 14

Επανεξέταση

1. Το αργότερο τη 19η Απριλίου 2022 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην ΕΚΤ και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τον αντίκτυπο του παρόντος κανονισμού, η οποία περιλαμβάνει, ιδίως:

α) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εφαρμόζουν το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού·

β) αξιολόγηση της εξέλιξης των όγκων και των χρεώσεων για τις εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές σε εθνικά νομίσματα των κρατών μελών και σε ευρώ μετά την ημερομηνία έκδοσης του κανονισμού (ΕΕ) 2019/518 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[15], δηλαδή την 19η Μαρτίου 2019·

γ) αξιολόγηση του αντικτύπου του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού σχετικά με την εξέλιξη των χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων και άλλων χρεώσεων που συνδέονται με υπηρεσίες πληρωμών, τόσο σε πληρωτές όσο και σε δικαιούχους·

δ) αξιολόγηση του εκτιμώμενου αντικτύπου της τροποποίησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, ώστε να καλύπτει όλα τα νομίσματα των κρατών μελών·

ε) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο οι πάροχοι υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων εφαρμόζουν τις απαιτήσεις πληροφόρησης που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του παρόντος κανονισμού και στην εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή του άρθρου 45 παράγραφος 1, του άρθρου 52 παράγραφος 3 και του άρθρου 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, και κατά πόσο οι κανόνες αυτοί έχουν βελτιώσει τη διαφάνεια των χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων·

---

[15] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/518 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 όσον αφορά ορισμένες χρεώσεις για διασυνοριακές πληρωμές στην Ένωση και χρεώσεις για τη μετατροπή νομισμάτων (ΕΕ L 91 της 29.3.2019, σ. 36).

στ) αξιολόγηση του κατά πόσο και σε ποιο βαθμό οι πάροχοι υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων αντιμετώπισαν δυσκολίες όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή των άρθρων 4 και 5 του παρόντος κανονισμού και της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή του άρθρου 45 παράγραφος 1, του άρθρου 52 παράγραφος 3 και του άρθρου 59 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366·

ζ) ανάλυση κόστους-οφέλους των διαύλων επικοινωνίας και των τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται από παρόχους υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων ή διατίθενται σε αυτούς και οι οποίες μπορούν να βελτιώσουν περαιτέρω τη διαφάνεια των χρεώσεων μετατροπής νομισμάτων, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης του κατά πόσο υπάρχουν ορισμένοι δίαυλοι τους οποίους θα πρέπει να υποχρεούνται να προσφέρουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών για την αποστολή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4· η εν λόγω ανάλυση περιλαμβάνει επίσης αξιολόγηση της τεχνικής σκοπιμότητας της γνωστοποίησης των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 του παρόντος κανονισμού ταυτόχρονα, πριν από την έναρξη κάθε συναλλαγής, για όλες τις διαθέσιμες επιλογές μετατροπής νομισμάτων σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης·

η) ανάλυση κόστους-οφέλους της εισαγωγής της δυνατότητας των πληρωτών να εμποδίζουν την επιλογή της μετατροπής νομισμάτων που προσφέρεται από ένα μέρος διαφορετικό από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σε ΑΤΜ ή στο σημείο πώλησης και να αλλάζουν τις προτιμήσεις τους ως προς το θέμα αυτό·

θ) ανάλυση κόστους-οφέλους της θέσπισης απαίτησης για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να εφαρμόζει, κατά την παροχή υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων σε σχέση με μια μεμονωμένη πράξη πληρωμής, την ισοτιμία μετατροπής νομισμάτων που ισχύει τη στιγμή της έναρξης της συναλλαγής, κατά την εκκαθάριση και τη διευθέτηση της συναλλαγής.

2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καλύπτει τουλάχιστον την περίοδο από την 15η Δεκεμβρίου 2019 έως τη 19η Οκτωβρίου 2021. Λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των διαφόρων πράξεων πληρωμής, διακρίνοντας ιδίως μεταξύ των συναλλαγών που εκκινούνται σε ΑΤΜ και στο σημείο πώλησης.

Κατά τη σύνταξη της έκθεσής της, η Επιτροπή μπορεί να χρησιμοποιεί τα δεδομένα που συλλέγονται από τα κράτη μέλη σε σχέση με την παράγραφο 1.

↓ 924/2009 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 15

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. ⌦ 924/2009 ⌫ καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό θεωρούνται αναφορές[2] στον παρόντα κανονισμό ⌦ και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙ ⌫.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ⌦ 20η Απριλίου 2021 ⌫.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο/Η Πρόεδρος	*Ο/Η Πρόεδρος*